

Plenarhandling

B9-0038/2020

9.1.2020

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av uttalanden av rådet och kommissionen

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om konferensen om Europas framtid
(2019/2990(RSP))

Zdzisław Krasnodębski
för ECR-gruppen

**Europaparlamentets resolution om konferensen om Europas framtid
(2019/2990(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det förslag som kommissionens ordförande lade fram i de politiska riktlinjerna för den nya kommissionen om att anordna en konferens om Europas framtid,
 - med beaktande av artikel 48.4 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
 - med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Europeiska unionens institutioner behöver stärka känslan av samhörighet med medlemsstaternas medborgare och ta hänsyn till deras oro över vart EU är på väg och över dess verksamhet.
 - B. Det finns ett akut behov av att göra en ny och genomgripande bedömning av EU:s verksamhet och genomföra betydande reformer så att unionen bättre kan bidra till att
 - skydda medborgarna och gränserna,
 - respektera medlemsstaternas rättigheter och suveränitet, och särskilt deras rätt att skydda sina nationella traditioner, sin kultur och sitt gemensamma kristna arv,
 - skapa arbetstillfällen och välstånd,
 - utveckla en realistisk, hållbar ekonomi,
 - förbättra sin effektivitet och ändamålsenlighet,
 - samarbeta med globala partner.
1. Europaparlamentet anser att en verkligt öppen konferensprocess kan tjäna till att främja en diskussion om Europas framtid, eftersom EU helt klart har fjärrat sig mycket från medborgarna i medlemsstaterna. Parlamentet betonar dock att konferensinitiativet endast kan infria de här förhoppningarna om vissa villkor är uppfyllda och grundläggande principer fastställs för dess genomförande.
 2. Europaparlamentet betonar att man måste undvika att konferensen, som borde heta ”Konferensen om Europeiska unionens framtid”, får ett upplägg som har som underförstått syfte att helt enkelt diskutera olika alternativ för fortsatt europeisk integration, där gemenskapens regelverk tas för givet.
 3. Europaparlamentet yrkar på att en oberoende översyn av gemenskapens regelverk ska genomföras före konferensen, inbegripet en noggrann granskning av Europeiska utrikestjänsten och en kostnads-nyttoanalys av EU:s program och byråer.
 4. Europaparlamentet är djupt oroat över att medlemmar i en federalistisk falang, som är väl representerad i Bryssel och inom EU:s institutioner, kommer att försöka dominera konferensen genom att ta kontroll över dagordningen och verksamheten för att

manipulera konferensen till att stödja deras mål.

5. Europaparlamentet insisterar på att konferensprocessen därför måste bygga på tre grundläggande principer för att lyckas:
 - Pluralism och mångfald.
 - Erkännande av de nationella institutionernas demokratiska legitimitet.
 - Respekt för den konstitutionella demokratin.

Pluralism och mångfald

6. Europaparlamentet betonar, som ett led i sitt engagemang för pluralism, att konferensen inte bara ska användas för att främja den EU-integrationistiska dogmen utan bör vara ett tillfälle där även andra, avvikande förslag kan diskuteras på ett jämbördigt sätt.
7. Europaparlamentet konstaterar att det finns likvärdiga och välgrundade alternativ till den traditionella federalistdogmen, till exempel förslag om att låta unionen återgå till att vara en europeisk gemenskap av suveräna stater, vilken grundar sig på ett EU-realistiskt koncept om ett konfederalt Europa med respekt för medlemsstaternas rättigheter och demokratiska legitimitet. Parlamentet begär att dessa och många andra alternativ ska diskuteras på ett jämbördigt och rättvist sätt vid konferensen och relaterade offentliga möten.
8. Europaparlamentet insisterar därför på att deltagarna vid konferensen och relaterade möten måste få en rimlig chans att diskutera frågor som exempelvis
 - om den europeiska integrationen har gått för långt, och i så fall på vilka områden,
 - om vissa befogenheter bör återföras till medlemsstaterna,
 - om majoritetsomröstning inte längre bör vara standardförfarande på vissa områden,
 - om den befintliga nationella vetorätten skulle kunna utökas genom en formalisering av Luxemburgkompromissen, så att medlemsstaterna återigen skulle kunna åberopa vetorätten för att försvara väldigt viktiga nationella intressen,
 - om omröstningsförfarandet i rådet bör ses över (särskilt efter brexit),
 - om de nationella parlamenten bör kunna åberopa subsidiaritetsprincipen för att blockera specifika lagstiftningsförslag genom ett ändamålsenligt förfarande med ”rött kort”,
 - om unionsrättens företrädare över nationell konstitutionell rätt bör omprövas,
 - om initiativrätten på lagstiftningsområdet bör utvidgas till att omfatta de nationella parlamenten,
 - om medlagstiftarnas respektive roller och ansvarsområden behöver klargöras.

De nationella institutionernas demokratiska legitimitet

9. Europaparlamentet påminner om att det är medlemsstaternas institutioner som har den största demokratiska legitimiteten i EU. Parlamentet har ingen unik eller särskild legitimitet i europeiska frågor som skulle rättfärdiga att det tar kontroll över konferensen, och man bör alltid erinra om att ett europeiskt val är summan av en rad separata nationella val, som till stor del handlar om nationella frågor, och inte något

enhetligt val om Europas framtid. Parlamentet insisterar vidare på att man bör undvika att konferensen får ett korporativistiskt upplägg, och se till att medlemsstaternas demokratiskt valda institutioner har en central roll i processen.

10. Europaparlamentet upprepar att Europeiska unionens befogenheter inte är inneboende på samma sätt som i en stat, utan att de måste tilldelas genom fördragen. Parlamentet betonar att subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna styr utövandet av EU:s befogenheter för att säkerställa att de utövas så nära medborgarna som möjligt, i enlighet med den närhetsprincip som anges i artikel 10.3 i EU-fördraget. Parlamentet anser att unionen måste fokusera på att ta itu med viktiga utmaningar där den kan ge ett mervärde. Parlamentet betonar att resurserna är begränsade och att det finns ett tydligt behov av att reflektera över hur verksamheten ska prioriteras och hur resurserna kan användas mer effektivt.

Konstitutionell demokrati

11. Europaparlamentet insisterar på att det redan från början och av alla berörda parter måste erkännas att offentliga samråd som detta konferensinitiativ, hur välstrukturerade och välorganiserade de än är, inte kan ersätta – och därför inte heller utmana – den demokratiska legitimiteten hos konstitutionellt inrättade parlamentariska institutioner. Parlamentet betonar därför att det inte kan finnas något demokratiargument för att automatiskt genomföra konferensens slutsatser. Parlamentet föreslår i stället att slutsatserna ska läggas fram formellt för Europeiska rådet, Europaparlamentet och kommissionen så att var och en kan utarbeta ett formellt svar och uppföljningsåtgärder på ett sätt som de anser lämpligt, för att föra debatten framåt.
12. Europaparlamentet betonar att den enda konferens som formellt kan föreslå ändringar av fördragen är en ”konferens mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar”, enligt artikel 48.4 i EU-fördraget, och att sådana ändringar i enlighet med denna artikel kan träda i kraft först ”efter det att de har ratificerats av alla medlemsstaterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser”.

Organisatoriska frågor

13. Europaparlamentet föreslår att konferensens plenum bör bestå av ca 200 ordinarie ledamöter med demokratiska mandat, enligt följande:
 - En företrädare för varje medlemsstat.
 - 120 parlamentsledamöter som utsetts av medlemsstaterna (med nationella delegationer bestående av två till femton ledamöter).
 - 60 ledamöter av Europaparlamentet.

Dessutom 50 observatörer med yttranderätt, men utan rösträtt:

- 27 ledamöter från Europeiska kommissionen.
- Europeiska rådets ordförande.
- 11 personer som utsetts av regionkommittén.
- 11 personer som utsetts av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

14. Europaparlamentet föreslår att även andra kan bjudas in att vid behov delta i särskilda plenarsammanträden som expertvittnen, utan att vara ledamöter eller observatörer vid konferensen.
15. Europaparlamentet rekommenderar att i ett tidigt skede låta de nationella parlamentens talmän träffas, som en förberedelse inför konferensen, vilket kan ge ett värdefullt tillfälle att diskutera hur man kan göra de nationella parlamentsledamöterna så delaktiga som möjligt. Parlamentet betonar i detta sammanhang att det är medlemsstaternas sak att, i enlighet med deras konstitutionella rätt, besluta vem som ska företräda deras nationella parlament. Parlamentet noterar särskilt att enligt förklaring 51 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt får gemenskapers och regioners parlamentariska församlingar agera som ingående delar i det nationella parlamentariska systemet eller kammare i det nationella parlamentet. Parlamentet föreslår att ledamöter av konferensen mellan de parlamentariska organen för EU-frågor vid Europeiska unionens parlament (Cosac) också bör delta fullt ut i konferensförberedelserna.
16. Europaparlamentet föreslår att konferensprocessen ska styras av ett enda organ, att organet ska inrättas på förhand men bestå av ett urval av konferensens ordinarie ledamöter och observatörer, och att det ska kallas ”styrkommittén”. Parlamentet insisterar på att denna styrkommitté ska ha en pluralistisk sammansättning och bestå av parlamentsledamöter från såväl medlemsstaternas institutioner som EU-institutionerna. Parlamentet rekommenderar att denna styrkommitté ska bestå av ca 40 medlemmar, däribland
 - tre ledamöter från rådet som företräder ordförandeskapstrion,
 - tre kommissionsledamöter,
 - fjorton ledamöter av Europaparlamentet (två från varje politisk grupp),
 - en ledamot från vart och ett av de 27 nationella parlamenten,
 - konferensens medordförande.
17. Parlamentet föreslår att styrkommittén bör bära det fulla ansvaret för att fatta politiska beslut om konferensens arbete, däribland
 - anordnande av medborgarforum, i samarbete med de nationella parlamenten,
 - val av ämnen, teman, program, talare och paneldiskussioner,
 - den dokumentation som ska delas ut,
 - beställning av opinionsundersökningar.
18. Europaparlamentet understryker att även om styrkommittén kan inrätta arbetsgrupper för specifika organisatoriska frågor, bör sådana grupper inte ha någon oberoende beslutsbefogenhet utan bara ansvara för de frågor som styrkommittén delegerat till dem.
19. Europaparlamentet föreslår att tre medordförande för konferensen ska utses: två nationella parlamentsledamöter som nomineras av Europeiska rådet och en ledamot av Europaparlamentet som nomineras av Europaparlamentet. Parlamentet insisterar på att nomineringarna ska präglas av en politisk och geografisk avvägning. Parlamentet föreslår att de tre medordförandena ska ingå i styrkommittén.
20. Europaparlamentet betonar att det är viktigt att genom konferensen säkerställa

solidaritet mellan generationerna, och påminner om att samhället är ett partnerskap för alla – både tidigare, nuvarande och framtida medlemmar. Parlamentet framhåller det som viktigt att medborgarforumen i samband med konferensen är balanserade och representativa vad gäller ålder, mångfald, geografi samt social och ekonomisk bakgrund. Parlamentet noterar dock att det kan anordnas särskilda medborgarmöten om vissa frågor som avviker från den här principen när så är lämpligt, såsom möten för unga eller möten om särskilda frågor (t.ex. problem som drabbar städer eller landsbygdsområden).

21. Europaparlamentet insisterar på att medborgarforum främst bör anordnas på nationell nivå och att tematiska gränsöverskridande medborgarkonferenser bör vara sammanfattningar av de nationella diskussionerna. Parlamentet betonar att urvalet av deltagare vid alla sådana möten måste ske på ett helt oberoende sätt och utan politisk inblandning. Parlamentet yrkar på att deltagarna ska väljas ut av väletablerade och respekterade opinionsinstitut med relevant professionell expertis.
22. Europaparlamentet insisterar på att pluralismen måste säkerställas vid alla offentliga samråd i samband med konferensprocessen – oavsett om det rör sig om faktiska möten eller andra former av samråd, såsom opinionsundersökningar eller initiativ för engagemang i sociala medier. Parlamentet betonar att detta innebär att alla program, talarlistor, paneldiskussioner, publikationer och dokument osv. ska vara balanserade och säkerställa att ett stort antal olika synpunkter läggs fram, vilka avspeglar åsiktsmångfalden i Europa, för att stimulera en djupgående debatt.
23. Europaparlamentet föreslår att konferensens ledamöter ska ha tillgång till samma resurser och stöd när de offentliggör rapporter, oavsett om dessa återger minoritetsuppfattningar eller majoritetsuppfattningar.

o

o o

24. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, rådet och medlemsstaternas regeringar och parlament.